

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/582/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814204548
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814204548.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa V., zastúpeného U. proti odporcovi V., zastúpenému X., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu R., zastúpeného X., o zaplatenie 2.739,74 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 26. februára 2015, č.k. 4C/63/2014-46, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 20,49 Eur, do troch dní, k rukám X.. O. X., zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojím rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 815,60 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 4,025 % ročne zo sumy 815,60 Eur od 26.04.2011 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 30 Eur, pričom prvá splátka je splatná 20. dňa v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozhodnutia a ďalšie splátky do 20. dňa príslušného mesiaca až do úplného vyrovnania, pod následkom zročnosti celého plnenia v prípade omeškania s plnením jednej splátky. Vo zvyšku návrh zamietol. Súčasne navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 325,97 Eur, do troch dní. Z vykonaného dokazovania okresný súd zistil, že v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, uzavretej medzi účastníkmi konania a oboma podpísanej zo dňa 04.08.2010, bola pri (podľa zmluvy) poskytnutej čiastke úveru 1.380 Eur dohodnutá celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, t. j. úver + úroky vo výške 3.105,48 Eur, RPMN za úver 67,32 %, ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, priemerná RPMN za úver 51,49 %. Okresný súd konštatoval, že hoci maximálna výška úrokov pri úveroch v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy nebola žiadnym právnym predpisom limitovaná a bola ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka a nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon, postihnutý takouto vadou, je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy. Zo zdroja www.nbs.sk <<http://www.nbs.sk>> okresný súd zistil, že v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy - 04.08.2010, t. j. v 3. štvrtroku 2010 bola priemerná úroková miera spotrebiteľských úverov pre domácnosti poskytnutých na obdobie od 1 do 5 rokov (ako tomu bolo v tomto prípade) 12,66 % ročne a v rovnakom období pri nových obchodoch 11,52 %. Z tohto vyplýva, že účastníkmi dohodnutá úroková sadzba vysoko presahuje priemernú úrokovú mieru pri poskytovaní spotrebiteľských úverov peňažnými ústavmi v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy. Z tohto dôvodu okresný súd považoval predmetnú zmluvu v časti dojednaných celkových nákladov a úrokovej sadzby za neplatnú podľa § 39 a § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Pri záväzku odporcu zaplatiť pohľadávku navrhovateľa vo výške 1.181,34 Eur (zodpovedajúcej skutočne vyplatenej výške úveru odporcovi) a za stavu, že odporca zaplatil navrhovateľovi doteraz 365,74 Eur, je odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi 815,60 Eur

(1.181,34 Eur mínus 365,74 Eur). Ak navrhovateľ žiadal priznať viac, okresný súd jeho návrh čo do zvyšku zamietol. Za nedôvodný považoval okresný súd návrh navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty. K námietke premlčania, vznesenej odporcom a vedľajším účastníkom, okresný súd uviedol, že zmluva medzi účastníkmi bola uzatvorená 04.08.2010, navrhovateľ s poukazom na § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka spoplatnil záväzok odporcu ku dňu 25.04.2011, t. j. pred konečnou splatnosťou úveru. Celý dlh sa v dôsledku zosplatenia stal zročným dňa 25.04.2011, premlčacia doba začala plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky splatnej ku dňu 18.04.2011. Ak navrhovateľ podal návrh dňa 10.03.2014, jeho nárok nebol premlčaný, a to s poukazom na 3-ročnú premlčaciu dobu v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 39, § 3, § 52, § 53 ods. 5, § 544, § 100 ods. 1, § 101, § 103 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. vzhľadom na čiastočný úspech oboch účastníkov konania. Odporca mal vo veci úspech v rozsahu 70 % a neúspech v rozsahu 30 %, pomer jeho úspechu a neúspechu je 40 %. Naopak, navrhovateľ mal úspech v rozsahu 30 % a neúspech v rozsahu 70 %. Okresný súd rozlíšil pri rozhodnutí o náhrade trov konania trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka a odporcu z časového hľadiska, či ide o úkony vykonané pred doložením splnomocnenia zo dňa 26.02.2015 výlučne len vedľajším účastníkom, resp. jeho splnomocneným zástupcom alebo o úkony vykonané po doložení splnomocnenia splnomocneným zástupcom vedľajšieho účastníka a súčasne splnomocneným zástupcom odporcu. V prípade trov právneho zastúpenia pred doložením splnomocnenia udeleného odporcom X.. O. X. súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z., a to za tri úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, za písomné podanie na súd vo veci samej - vyjadrenie k návrhu zo dňa 11.11.2014, vyjadrenie vo veci samej zo dňa 17.12.2014, všetky tri úkony po 111,21 Eur, režijný paušál za 3 úkony po 8,04 Eur (za úkony vykonané v roku 2014), spolu vo výške 357,75 Eur. V prípade trov právneho zastúpenia po doložení splnomocnenia zo dňa 26.02.2015 súd priznal vedľajšiemu účastníkovi a odporcovi trovy právneho zastúpenia s poukazom na § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., podľa ktorého základná sadzba tarifnej odmeny sa zníži o 50 %, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb. V danom prípade X.. X., advokát, zastupuje nielen vedľajšieho účastníka na strane odporcu, ale aj odporcu, a to po doložení splnomocnenia zo dňa 26.02.2015. Okresný súd priznal trovy právneho zastúpenia aj odporcovi zastúpenému X.. O. X., ktorý je súčasne splnomocneným zástupcom aj vedľajšieho účastníka na strane odporcu za 2 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 26.02.2015, zastupovanie na pojednávaní dňa 26.02.2015 vo výške po 111,21 Eur, režijný paušál za tieto úkony vo výške po 8,39 Eur, spolu 239,20 Eur, náhradu za cestovné vo výške 83,98 Eur pri použití osobného motorového vozidla pri ceste z O. do V. a späť dňa 26.02.2015 - 368 km, pri základnej náhrade za 1 km 0,153 Eur, pri spotrebe 5,6 l/100 km a cene paliva 1,343 Eur/l, náhradu za stratu času pri zastupovaní na pojednávaní dňa 26.02.2015 za 10 začatých polhodín po 13,40 Eur, čo činí 134 Eur, celkom spolu 457,18 Eur. Nepriznal odporcovi odmenu za uplatnený úkon právnej služby - vyjadrenie vo veci samej, pretože takýto úkon vo veci zástupcom odporcu nebol vykonaný. Trovy právneho zastúpenia sú celkom vo výške 814,93 Eur (357,75 Eur + 457,18 Eur), z toho boli priznané v rozsahu 40 %, t. j. vo výške 325,97 Eur.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia neprizná. Namietal nezákonnosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutia o náhrade trov konania, nezákonnosť samého priznania náhrady trov právneho zastúpenia a tiež nezákonnosť výšky priznanej náhrady. Vytýkal súdu prvého stupňa, že jeho rozhodnutie neobsahuje žiadne zdôvodnenie účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, nemá náležitosti podľa § 157 ods. 2 O.s.p. Tvrdil, že trovy právneho zastúpenia spočívajú v predložení podania vedľajšieho účastníka, ktoré je obsahom šablónovitým opakovaním podaní predkladaných v nespočetnom množstve prípadov, pričom vedľajší účastník na strane odporcu sa deklaruje ako subjekt na ochranu spotrebiteľa a práve vďaka tomu mu právna úprava priznáva osobitné postavenie medzi subjektmi rovnakej právnej formy. Mal za to, že zákonodarcu priznal tomuto subjektu osobitné postavenie, pričom vychádzal z logického predpokladu, že tento subjekt bude odborne, personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti. Vedľajší účastník na strane odporcu namiesto toho, aby zastupoval spotrebiteľa, vstupuje do konania vždy zastúpený právnym zástupcom vo všetkých konaniach bez výnimky. Mal za to, že odôvodnené je právne zastúpenie iba v mimoriadne obtiažnych právnych veciach, v opačnom prípade ide o zneužívanie zákona, pretože samotné združenie nie je zamerané na vykonávanie svojej činnosti.

Vedľajší účastník na strane odporcu vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdiť, uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že vo svojich vyjadreniach v danej veci poukázal na viaceré nedostatky zmluvných dojednaní, poukázal na to, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj na to, že dohoda o výške úrokov alebo odmeny za poskytnutie úveru sa prieči dobrým mravom a je preto podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Súd prvého stupňa vyhodnotil jeho úkony ako účelné a hospodárne, čo považuje za správne. Poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ sám uplatňuje trovy právneho zastúpenia, využil teda svoje zákonné právo, je zastúpený advokátskou kanceláriou, avšak toto právo upiera vedľajšiemu účastníkovi, čo je v priamom rozpore s článkom 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Trovy, ktoré vynaložil na právne zastúpenie, považoval za účelné, poukazyval na rozhodnutie najvyššieho súdu, sp. zn. 6MCdo/5/2013 a rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 457/2014-27, rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, Krajského súdu v Banskej Bystrici, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 7MCdo/4/2010. Mal za to, že trovy právneho zastúpenia v tomto konaní boli účelne vynaložené a boli dostatočne preukázané.

Krajský súd v Trenčíne preskúmal vec v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu podaného odvolania a jeho dôvodov a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné v odvolaní napadnutej časti potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok rozsudku súdu prvého stupňa o trovách konania. Vo výroku, ktorým bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 815,60 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 4,025 % ročne zo sumy 815,60 Eur od 26.04.2011 do zaplataenia v splátkach a vo výroku, ktorým bol návrh vo zvyšku zamietnutý, rozsudok súdu prvého stupňa nebol účastníkmi napadnutý odvolaním, tieto výroky nadobudli právoplatnosť, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti nepreskúmal (§ 206 O.s.p.).

Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že navrhovateľ sa návrhom, podaným proti odporcovi, domáhal zaplataenia sumy 2.739,74 Eur s príslušenstvom s odôvodnením, že odporcovi na základe zmluvy o revolvingovom úvere poskytol úver vo výške 1.380 Eur, ktorý mal odporca zaplatiť v 42 mesačných splátkach po 73,94 Eur s tým, že odporca mu uhradil len sumu 365,74 Eur, preto vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. V priebehu konania vstúpil do konania vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý navrhol návrh zamietnuť z dôvodu, že výška úrokovej sadzby revolvingu sa prieči dobrým mravom, a preto je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Dôvodil, že úroky a poplatky uplatnené navrhovateľom za poskytnutie úveru sú neprimerane vysoké, úverová zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., a preto je poskytnutý úver bez úrokov a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona). Súčasne vzniesol námietku premlčania nároku navrhovateľa. Okresný súd návrhu v časti nezaplataenej istiny vyhovel (námietku premlčania nepovažoval za dôvodnú) a v časti, ktorou sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplataenia zmluvného úroku, zmluvnej odmeny a zmluvnej pokuty ako nedôvodný zamietol s poukazom na ust. § 39 a § 3 Občianskeho zákonníka. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľa zaviazal k náhrade trov právneho zastúpenia odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu vo výške 325,97 Eur.

Navrhovateľ v podanom odvolaní namietal predovšetkým, že vedľajšiemu účastníkovi nie je možné priznať náhradu trov konania, nakoľko tieto neboli v konaní vynaložené účelne, spochybňoval jeho zastupovanie zástupcom z radov advokátov a súčasne vytykal rozhodnutiu súdu prvého stupňa, že sa účelnosťou vynaložených trov vedľajšieho účastníka vôbec nezaoberal.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. Ustanovenie § 142 O.s.p. upravuje rozhodovanie o náhrade trov konania podľa miery úspechu účastníka v konaní. Je založené na zásade zodpovednosti za výsledok alebo na zásade úspechu ako základnom princípe, určujúcim, ktorý z účastníkov v konečnom dôsledku poniesie ťarchu všetkých súdnych trov. Predpokladom, splnením ktorého vznikne nárok na náhradu trov konania, je v prvom rade plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním petitu návrhu a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Pokiaľ ide o rozsah náhrady trov konania, je v posudzovanom prípade potrebné vychádzať zo základnej zásady vyplývajúcej z ustanovenia § 142 O.s.p., a to miery úspechu vo veci. Len ak má účastník plný úspech

vo veci, prizná sa mu podľa § 142 ods. 1 O.s.p. celá náhrada trov konania. Ak mal účastník úspech len čiastočný, náhrada trov sa podľa § 142 ods. 2 O.s.p. pomerne rozdelí, prípadne (ak úspech vyváži neúspech) súd vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Okresný súd sa pri určení rozsahu trov konania týmito zásadami riadil. Posúdenie správnosti rozhodnutia okresného súdu v zmysle podaného odvolania navrhovateľa spočívalo na právnom posúdení otázky, či právo na náhradu trov konania priznané podľa § 142 ods. 2 O.s.p. sa vzťahuje i na vedľajšieho účastníka, podporujúceho v konaní prevažne úspešného odporcu (spotrebiteľa).

So zavedením inštitútu vedľajšieho účastníka, vystupujúceho na podporu účastníka - spotrebiteľa (ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p.), nedošlo k žiadnej takej zmene ustanovení O.s.p. o náhrade trov konania (ustanovenie § 142 až § 150 O.s.p.), ktorá by reagovala na nový inštitút. Súčasne ani samotná právna úprava uvedeného inštitútu problematiku náhrady trov konania neupravuje. Nie je tak daný žiaden zákonný podklad pre zmenu ustálenej súdnej praxe z obdobia pred zavedením vedľajšieho účastníctva podľa ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p., ktorá priznávala náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi. Právo na náhradu trov konania, ako aj povinnosť nahradiť trovy konania, vyplýva z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p., v zmysle ktorého má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Pokiaľ teda Občiansky súdny poriadok nevyhradzuje práva a povinnosti v konaní iba niektorému z účastníkov, teda výslovne navrhovateľovi (napr. dispozícia s návrhom) alebo odporcovi (napr. súhlas so späťvzatím), je potrebné všetky ostatné práva a povinnosti, dané Občianskym súdnym poriadkom všeobecne účastníkovi konania, považovať aj za práva a povinnosti vedľajšieho účastníka. Pretože ustanovenie § 142 O.s.p., použité aj v danom prípade, neviaže právo na náhradu trov konania výslovne na odporcu, ale vo všeobecnosti na účastníka, zakladá uvedené ustanovenie povinnosť, ako aj právo na náhradu trov konania s poukazom na ust. § 93 ods. 4 O.s.p. aj vedľajšiemu účastníkovi v zmysle zásad zodpovednosti za výsledok, a to podľa miery úspechu vo veci.

Z uvedeného vyplýva, že vedľajší účastník, hoci v konaní zostáva treťou osobou, má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na stranu ktorého vstúpil podľa § 93 ods. 4 O.s.p., a preto pre prípad úspechu ním podporovaného účastníka v súdnom konaní má rovnako ako úspešný účastník právo na náhradu trov konania. Správne preto okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia s poukazom na ust. § 142 ods. 2 O.s.p.

Pokiaľ navrhovateľ namietal, že trovy konania v prípade, ak sa vedľajší účastník nechá zastúpiť advokátom, nemožno považovať za účelne vynaložené na uplatnenie alebo bránenie práva, odvolací súd poukazuje na článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Ak navrhovateľ má právo nechať sa zastúpiť právnym zástupcom, takisto každý iný účastník súdneho konania za rovnakých podmienok môže toto právo, garantované Ústavou Slovenskej republiky, využiť za podmienok, ktoré v danom prípade bližšie upravuje O.s.p. (§ 18, § 24, § 25 ods. 1, § 93 ods. 4 O.s.p.).

V ust. § 93 ods. 2 O.s.p. zákonodarca zvýšil ochranu spotrebiteľov, keď umožnil na strane spotrebiteľa ako vedľajšiemu účastníkovi zúčastniť sa konania takej právnickej osobe, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, pričom takýmto predpisom je aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

K námietke neúčelnosti trov konania, vynaložených vedľajším účastníkom v tomto súdnom konaní (navrhovateľ spochybňoval úkony vedľajšieho účastníka v konaní vykonané), odvolací súd udáva len toľko, že vedľajší účastník do konania vstúpil svojím podaním, doručeným súdu dňa 26.09.2014, jeho vstup do konania bol pripustený uznesením Okresného súdu Prievidza zo dňa 18.11.2014, č.k. 4C/63/2014-33. Dňa 13.11.2014 doručil súdu prvého stupňa podanie, v ktorom predostrel konkrétnu argumentáciu týkajúcu sa zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 04.08.2010, ktorá mala byť medzi účastníkmi uzavretá, poukázal na obsahový rozpor návrhu - žiadosti o revolvingový úver a akceptácie, na aplikáciu Občianskeho zákonníka v danej veci, rozpor dohodnutého úroku s dobrými mravmi, a tým neplatnosť tohto dojednania v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, vzniesol námietku premlčania nároku navrhovateľa, na neprijateľne zmluvné podmienky, atď. Na rozdiel od navrhovateľa, vedľajší účastník na strane odporcu sa prostredníctvom svojho zástupcu zúčastnil na pojednávaní dňa 26.02.2015, na ktorom aktívne bránil práva odporcu. Pojednávanie sa zúčastnil i odporca, ktorý sa s prednesmi vedľajšieho účastníka stotožnil. Je tak nesporné, že vedľajší účastník na strane odporcu

vyvinul aktivitu v záujme „pomoci v spore“ účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupuje a v záujme ktorého účastníka ako vedľajší účastník do konania i vstúpil. Trovy vedľajšieho účastníka, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia - odmene zástupcu vedľajšieho účastníka za tri úkony právnej služby (príprava a prevzatie veci, vyjadrenie k návrhu, účasť na pojednávaní), vrátane režijných paušálov a náhrad cestovného a za stratu času v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. preto nie je možné považovať za neúčelne vynaložené. Záverom odvolací súd zdôrazňuje, že trovy konania, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia, boli priznané za právnu službu zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu, ktorý bol súčasne zástupcom odporcu v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z.

Z týchto dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p., keď v odvolacom konaní bol vedľajší účastník na strane odporcu úspešný, a preto mu patrí náhrada trov odvolacieho konania. Trovy odvolacieho konania vedľajšieho účastníka spočívajú v trovách právneho zastúpenia - odmene za 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa smerujúceho výlučne proti výroku o trovách konania vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny) vo výške 12,45 Eur podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. a 1 x režijný paušál vo výške 8,04 Eur podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky, spolu 20,49 Eur. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.